

О. А. Озірний

Мицик Федір Олексійович

МИЦИК Федір Олексійович (05(18). 09. 1911, с. Вишнопіль Уман. пов. Київ. губ., нині Тальнів. р-ну Черкас. обл. – осінь 1941) – поет, журналіст. Батько Вадима та Мирослава Мициків. Член СПУ (1961, посмертно). Учасник 2-ї світової війни, загинув на Київ. напрямку. Закін. Укр. комуніст. інститут журналістики (Харків, 1938). Дебютував 1928 віршами у харків. г. «Селянська правда». Працював літпрацівником г. «Соціалістична перебудова» (станція Кримська, нині м. Кримськ Краснодар. краю, РФ), «Колгоспник Бабанщини» (Київ. обл., 1932–33; готував літ. сторінку «Гартований молодняк»), у ред. київ. г. «Комсомолец України» (1938), «Глос радзецкі» (1938–41) та «Безбожник» (1941). Крім газет, вірші друкував у ж. «Молодий більшовик» та «Радянська література». Залишилася у рукописі зб. поезій «З книги про друзів» (1940). Окремі твори М. вміщені у 5-му т. «Антології української поезії» (К., 1985). Перекладав з рос. та польс. мов.

Основні твори

Моїй землі. К., 1962; Поезії. К., 1974; Моя починається пісня. Тальне, 1991.

Рекомендована література

1. Мицик В. Мициківська левада. Творчість однієї родини. 2006;
2. Мицик М. Життя – горіння. Нарис життя і творчості Ф. О. Мицика. Спогади друзів. Бібліографія творів. 2007 (обидві – Київ).

Бібліографічний опис:

Мицик Федір Олексійович / О. А. Озірний // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-65048>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).